

La parròquia amb menys feligresos

Una no, tres: Finestres, Sous i Rocacorba

ÀNGEL RODRÍGUEZ > TEXT

AJUNTAMENT DE GIRONA, CROU [ERNEST GUSSINNE RIBAS]

AJUNTAMENT DE GIRONA, CROU [VALENTI FABROU I ANNETTA]

AJUNTAMENT DE GIRONA, CROU [VALENTI FABROU I ANNETTA]

>> *Santa Maria de Finestres, Sant Llorenç de Sous i Rocacorba a principis del segle passat.*

Santa Maria de Finestres

El darrer any que aquesta parròquia comptava amb habitants va ser el 1991. Eren vuit en total. Finestres pertany al municipi de Sant Aniol de Finestres, i s'hi accedeix per la pista forestal que porta des d'aquesta població fins a Mieres. A uns cinc quilòmetres a mà esquerra trobarem un trencant pronunciat que puja fins a una planassa on s'ha de deixar el cotxe i fer l'últim tram a peu.

L'església fou consagrada pel bisbe de Girona el 15 d'octubre del 947. Durant segles va dependre del monestir de Banyoles —sembla que abans del 1097 i fins al s. XIV— que tenia la facultat de nomenar el rector. El darrer que hi va viure fou Mn. Ramon Casas des de l'any 1927 fins al 1936, màrtir de la Guerra Civil. No va ser l'únic capellà màrtir de Finestres, ja que les tropes napoleòniques no van tenir mirament de pujar-hi, agafar el rector i estimbar-lo muntanya avall.

Actualment, l'únic dia que s'hi celebra missa és per l'aplec: el diumenge de la Santíssima Trinitat (diumenge després de Pentecosta).

Sant Llorenç de Sous

Es tracta de la parròquia de Sous, poble sense habitants, que fou annexionat el 1843 a Bassegoda i després, el 1969, a Albanyà. L'església ha estat sempre lligada al monestir benedictí de Sant Llorenç del Mont, del quan es tenen dades des de l'any 872. Els monjos van ser els fundadors del santuari de la Mare de Déu del Mont al segle XIV, que es troba més amunt. Primer depenia del monestir de Sant Aniol d'Aguja, però després de segles d'esplendor entrà en una crisi que provocà que el 1592 fos annexionat al monestir de Sant Pere de Besalú i que funcionés només com a parròquia. Aleshores agafà el nom del poble: Sant Llorenç de Sous. L'església actual és del 1833, restaurada el 2013. L'any 1835 va passar a dependre del Bisbat.

Només s'hi celebra missa el 10 d'agost, festivitat de sant Llorenç. L'any 1884 Mn. Jacint Verdaguer va viure l'aplec *in situ*. En aquell moment hi havia només cinc cases habitades, i escrivia que «és l'indret de Catalunya en què he vist gent de més llarga vida» (*L'ermita del Mont*, 1884).

Rocacorba

L'últim any que va tenir habitants fou el 1997: dues persones. Fou l'església del l'antic castell esmentat per primer cop el 1065. L'església actual és en la seva major part del segle XVIII, restaurada el 1980.

Va tenir capellà resident fins al 1935: Mn. Salvador Plana, un home molt estimat a la zona, que vivia en condicions d'austeritat. S'explica que per combatre la falta d'aigua, ja que no existeix cap deu a Rocacorba, va anar a veure el bisbe, el Dr. Josep Cartaña, i li demanà un parell de cisternes d'aigua per guardar l'aigua de la pluja. El prelat li va contestar que la Diòcesi no es podia permetre tanta despesa i n'hi concedí una. Mn. Salvador va sortir content de l'entrevista, ja que coneixia la capacitat estalviadora del bisbe i temia que si només en demanava una, probablement no li n'hagués donat cap. Un home amb astúcia.

Només s'hi celebra missa per l'aplec —que és el primer diumenge de setembre— i el dilluns de Pasqua, dia que els veïns de Canet d'Adri hi pugen.

Àngel Rodríguez és periodista.